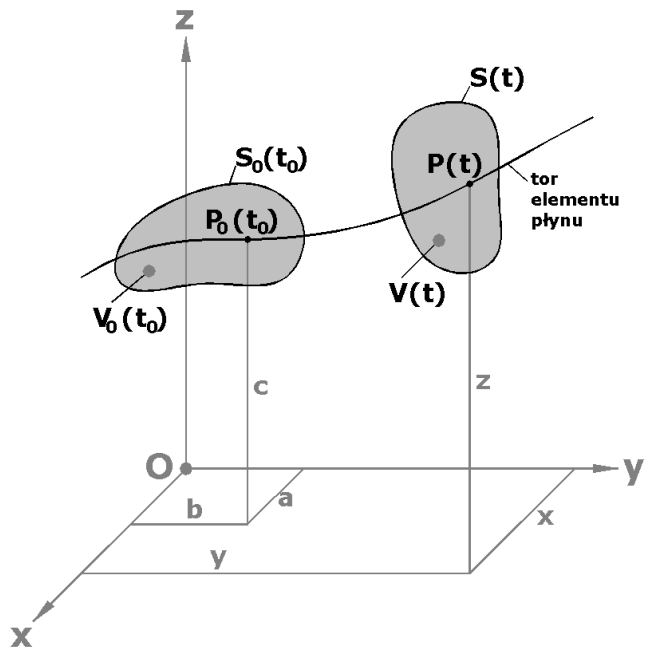

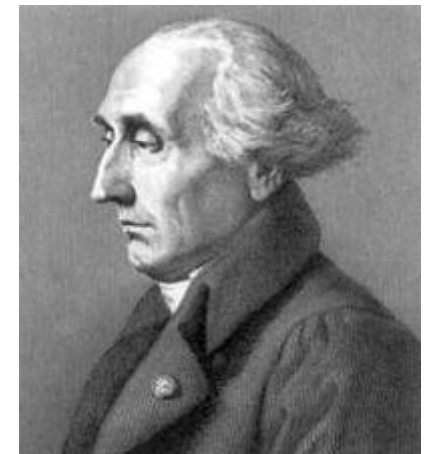
J. Szantyr - Wykład 6: Kinematyka płynów – Podejście Lagrange’a i Euler’a – Linie prądu – Tory elementów płynu

Podejście Lagrange’a (inaczej metoda wędrowna) polega na opisywaniu ruchu w przestrzeni pewnej wydzielonej masy płynu składającej się zawsze z tych samych molekuł.

V - objętość pewnej masy płynu (objętość płynna) otoczona powierzchnią S , która jest nieprzenikliwa dla elementów płynu

Masa płynu przemieszcza się od położenia V_0 w t_0 chwili do położenia V w chwili t .

Joseph Lagrange
1736 - 1813

Element płynu P stanowiący część objętości V przemieszcza zakreślając w przestrzeni tor elementu, który może być opisany równaniami parametrycznymi z czasem t jako parametrem:

$$x = x(a, b, c, t)$$

$$y = y(a, b, c, t)$$

$$z = z(a, b, c, t)$$

Zmieniając w równaniach wielkości a , b i c opisujemy coraz to inne elementy płynu

Wielkości opisujące ruch płynu są w taki sam sposób zależne od a , b , c , t :

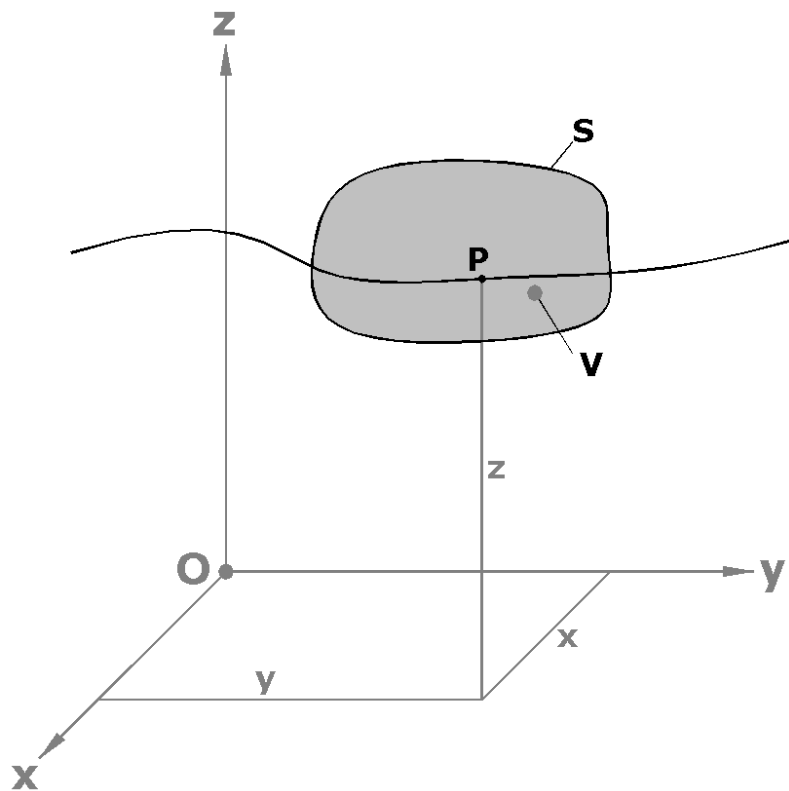
$$\bar{u} = \bar{u}(a, b, c, t) \quad \text{gdzie:} \quad \bar{u} = \bar{i}u + \bar{j}v + \bar{k}w$$

$$p = p(a, b, c, t)$$

$$\rho = \rho(a, b, c, t)$$

$$u = \frac{dx}{dt} \quad v = \frac{dy}{dt} \quad w = \frac{dz}{dt}$$

Metoda Euler'a (metoda lokalna) polega na wybraniu w przestrzeni nieruchomej objętości kontrolnej V ograniczonej powierzchnią kontrolną S . Przez tę objętość przepływają kolejno różne elementy płynu z różnymi wartościami takich wielkości jak prędkość, ciśnienie, gęstość itd. Przedmiotem opisu są wartości tych wielkości w wybranych punktach objętości kontrolnej.

$$\bar{u} = \bar{u}(x, y, z, t)$$

$$p = p(x, y, z, t)$$

$$\rho = \rho(x, y, z, t)$$

gdzie:

$$\bar{u} = \bar{i}u_x(x, y, z, t) + \bar{j}u_y(x, y, z, t) + \bar{k}u_z(x, y, z, t)$$

Leonhard Euler
1707 - 1783

Pochodna materialna (substancjalna)

Pochodna materialna jest szczególną interpretacją pochodnej funkcji wielu zmiennych, związaną z eulerowskim sposobem opisu ruchu płynu. Pokazuje ona, w jaki sposób zmienia się w czasie dowolny parametr charakteryzujący element płynu poruszający się w polu tego parametru. Wyjaśnimy to na przykładzie dowolnego parametru skalarnego H , będącego jawną i złożoną funkcją czasu. Jeżeli H jest funkcja zmiennych Eulera to mamy:

$$H = H(t, x(t), y(t), z(t))$$

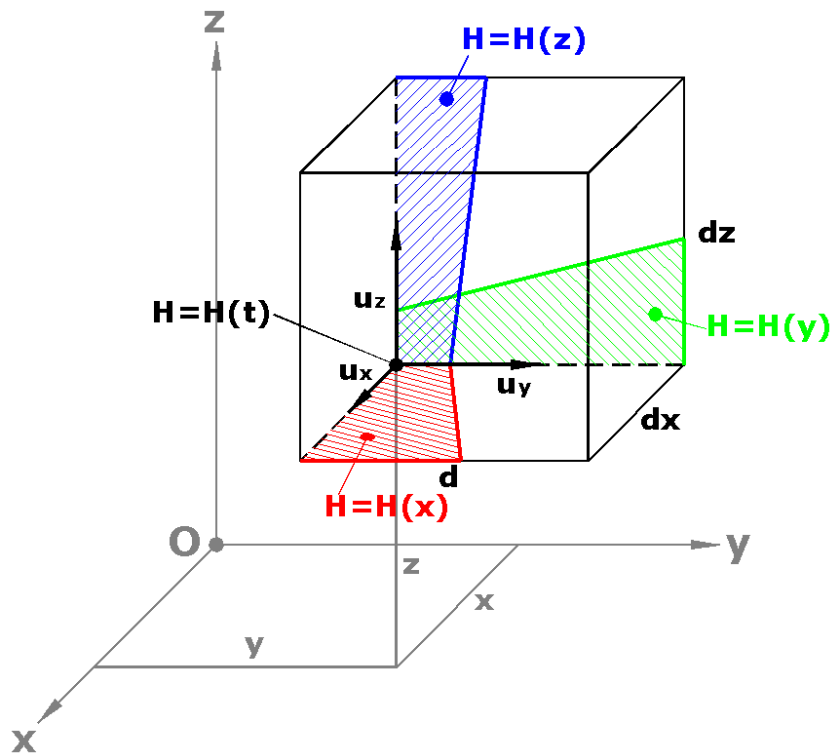
Zgodnie z definicją różniczki zupełnej funkcji wielu zmiennych mamy:

$$\frac{DH}{Dt} = \frac{\partial H}{\partial t} + \frac{\partial H}{\partial x} \frac{dx}{dt} + \frac{\partial H}{\partial y} \frac{dy}{dt} + \frac{\partial H}{\partial z} \frac{dz}{dt}$$

Ale mamy: $\frac{dx}{dt} = u_x$ $\frac{dy}{dt} = u_y$ $\frac{dz}{dt} = u_z$ co prowadzi do:

$$\frac{DH}{Dt} = \frac{\partial H}{\partial t} + \frac{\partial H}{\partial x} u_x + \frac{\partial H}{\partial y} u_y + \frac{\partial H}{\partial z} u_z = \frac{\partial H}{\partial t} + \bar{u} \cdot \nabla H = \frac{\partial H}{\partial t} + \bar{u} \cdot \text{grad} H$$

Pochodna materialna = pochodna lokalna + pochodna unoszenia

Pochodna lokalna pokazuje zmianę parametru H w czasie w punkcie (x, y, z) wynikającą z niestacjonarności pola H .

Pochodna unoszenia pokazuje zmianę parametru H w czasie na skutek przemieszczenia się elementu płynu z prędkością \bar{u} z punktu o jednej wartości H do punktu o innej wartości H .

Zastosowanie operatora pochodnej materialnej do składowych pola prędkości pozwala obliczyć przyspieszenie materialne, czyli przyspieszenie elementu płynu poruszającego się w niestacjonarnym i niejednorodnym polu prędkości.

$$\frac{Du_x}{Dt} = \frac{\partial u_x}{\partial t} + u_x \frac{\partial u_x}{\partial x} + u_y \frac{\partial u_x}{\partial y} + u_z \frac{\partial u_x}{\partial z} = a_x$$

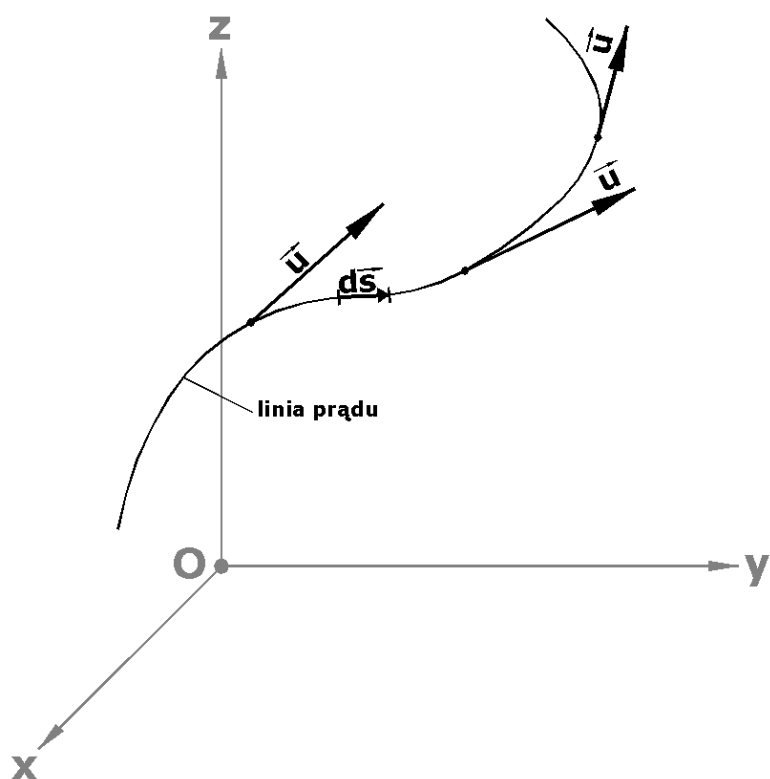
$$\frac{Du_y}{Dt} = \frac{\partial u_y}{\partial t} + u_x \frac{\partial u_y}{\partial x} + u_y \frac{\partial u_y}{\partial y} + u_z \frac{\partial u_y}{\partial z} = a_y$$

$$\frac{Du_z}{Dt} = \frac{\partial u_z}{\partial t} + u_x \frac{\partial u_z}{\partial x} + u_y \frac{\partial u_z}{\partial y} + u_z \frac{\partial u_z}{\partial z} = a_z$$

lub w zapisie wektorowym:

$$\frac{D\bar{u}}{Dt} = \frac{\partial \bar{u}}{\partial t} + \bar{u} \bullet \text{grad} \bar{u} = \frac{\partial \bar{u}}{\partial t} + (\bar{u} \nabla) \bar{u}$$

Linia prądu jest to linia pola wektorowego prędkości, czyli linia styczna do wektora prędkości w każdym punkcie pola w danej chwili czasu. Jeżeli $d\vec{s}$ jest elementem linii prądu, a \vec{u} – wektorem prędkości, to mamy:

$$d\vec{s} \times \vec{u} = 0 \quad \text{warunek styczności}$$

czyli:

$$u_z dy - u_y dz = 0$$

$$u_x dz - u_z dx = 0$$

$$u_y dx - u_x dy = 0$$

co prowadzi do równania linii prądu:

$$\frac{dx}{u_x} = \frac{dy}{u_y} = \frac{dz}{u_z}$$

Na ogół przez każdy punkt pola prędkości przechodzi jedna linia prądu dająca się wyznaczyć w sposób jednoznaczny. Jeżeli w jakimś punkcie pola zbiega się więcej linii prądu, to jest to **punkt osobliwy**. Jeżeli przez krzywą nie będącą linią prądu poprowadzimy linie prądu, to uzyskamy **powierzchnię prądu**. Jeżeli jest to krzywa zamknięta, to uzyskamy **rurkę prądu**. Jeżeli przekrój tej rurki jest infinitesimalny, to uzyskamy **włókno prądu**. Rurka prądu jest dobrym modelem rurociągu, dla którego można wyznaczyć:

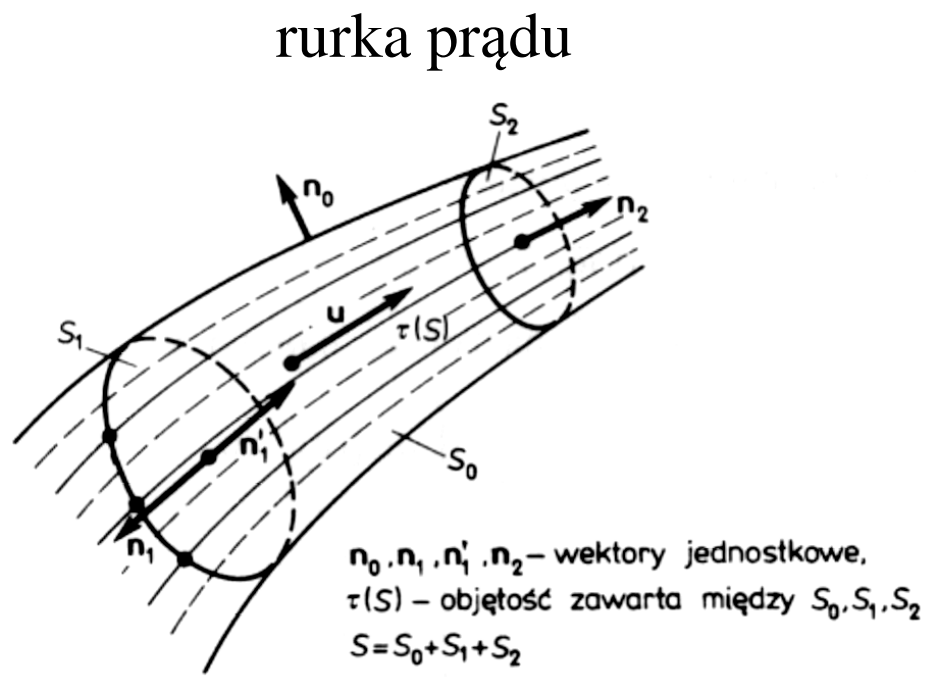
objętościowe natężenie przepływu: $Q = \int_S u_n dS$

objętościową prędkość średnią: $\tilde{u} = \frac{1}{S} \int_S u_n dS$

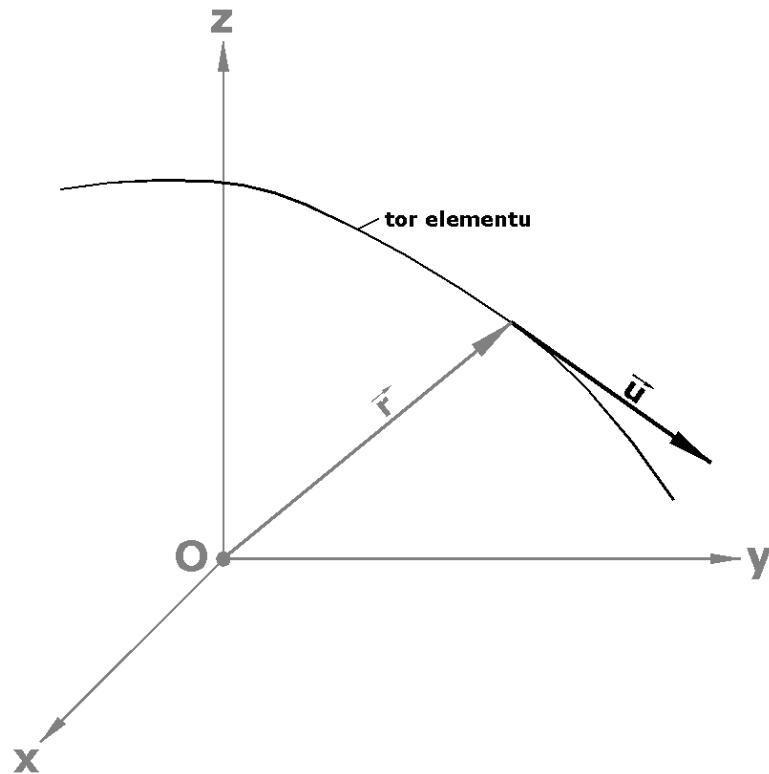
masowe natężenie przepływu: $M = \int_S \rho u_n dS$

masową prędkość średnią: $\tilde{u} = \frac{\int_S \rho u_n dS}{\int_S \rho dS}$

gdzie: u_n jest składowa prędkości normalną do przekroju rurki S

Tor elementu płynu lub trajektoria jest to miejsce geometryczne punktów w polu przepływu przez które przechodzi element w kolejnych chwilach czasu.

Wektorowe równanie toru:

$$\frac{d\vec{r}}{dt} = \vec{u}(\vec{r}, t)$$

W postaci skalarnej:

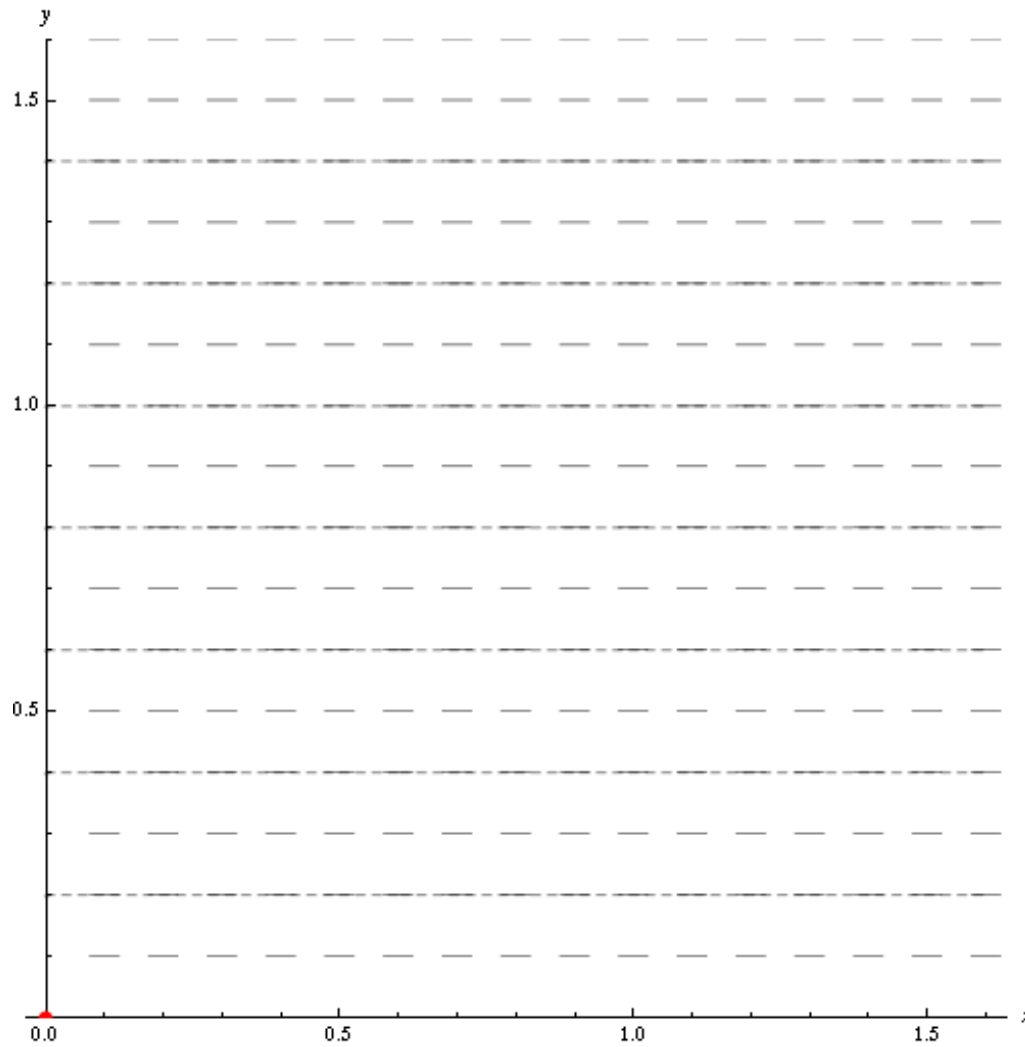
$$\frac{dx}{dt} = u_x(x, y, z, t) \quad \frac{dy}{dt} = u_y(x, y, z, t)$$

$$\frac{dz}{dt} = u_z(x, y, z, t)$$

Rozwiązanie wymaga uwzględnienia warunków początkowych dla $t = t_0$

$$x(t) = x_0 \quad y(t) = y_0 \quad z(t) = z_0$$

W przepływie niestacjonarnym linie prądu, tory elementów płynu i linie wysnute **nie pokrywają się.**

Linie prądu – kolor
szary

Tor elementu – kolor
czerwony

Linia wysnuta – kolor
niebieski

Linia wysnuta jest to ślad ruchu elementu płynu „znoszony” przez zmieniające się pole prędkości.